

Skindesang om "Titanic,"

1 vers.

En sorgbetynget smærte med dødens mørke søg
magt, ut fra et saaret hjærte i denne sang
er lagt. Kom venner hør min nye sang med
sorgens mørke klang.

2 vers.

Atlantehavet bruser ved ny Skotlands faarn,
Skü opnes havets stuser til bylle som en
raavn. "Titanic" over bølgen blaa sin første
tur skal gaa.

3 vers.

Det stolte skib skal plöie de mørke ocean. Et
sorgbetynget öie Atlantehavets rand. Dog ingen
fik en tanke der om havets haarde skjar.

4 vers.

Et isbjerg rammer baaden av köien mange
for fra hjærtet bryder graaden den sidste dag
gaa jord. "Titanic" over bølgen blaa sin för-
ste tur skal gaa.

5 vers.

Saa radselsfulde sener blev kjæmpet der ombord
jeg ved at mange miner leksindighet var stor.

! Kapteinens ord til fremtidsbrüg: „ Fem døgn til
Sandy Hook: !

6 vers.

„Titanie“ plöier havet alt er parat til fest at ingen
var belovet at blive dödens gjæst: Men sammen-
sköd det blev saa snart et isbjerg kom med fart:

7 vers.

Skilpen kan ei beskrive den rædselsfulde
stund om dem som blev ilive og dem til havets
bünd: Dog byder ordrens skarpe kørn at radde
kvinder børn: !

8 vers.

„Titanies“ time rinder den fik jo dödens bünd. Saa
rædselslagne finder vi til en bön til Gød: !
rangsforskjät ei gjælder med kün dödens
magt de ser: !

9 vers.

Kapteinens münster stille og følger pligtkens
bünd. Musikken bydes spille: „ Nærmere dig mine
Gød“: ! Vis jer som briller löd hans röst, for
artlig sjömans bryst: !

10 vers.

Han skal „Titanie“ føre kün denne ene gang.

2
Vort hjerte maa de røre der blev hans svanesang
Han sankes i den raake grav en sjømands kjæte
og bra :-

11 vers

Saa lad os fanen sanke og lukke bølgenes favn
saa mangen sorgfæld enke har gjemt Titanix
navn :- Den blev dens første stolte jagt som den
i havet lagte :-

12 vers

I dybet med de følger Atlanterhavets magt Ved
oceanens bølge Titanix ned er lagt :- Og 16000
fulgte med til dødens øde sted :-

13 vers

Jeg denne sang vil ende, om den ^{om den} om vemods
hilsen sende som sjælens bitre graad :- Om
den i havet sankes ned Hvil søt i evig fred :-

18 Mai 1913

Anna Pöhler